

нѣщо не може да стане, защо-то има Господь, кой-то е турилъ на рядъ и оправя всичко.

Учени-ти наричатъ опашаты-ты звѣзды *Кометы*. И кометы-ты, както планеты-ты, нѣмѣтъ своѣхъ свѣтлинѣ, а свѣтять защо-то и отъ тѣхъ отскача колко-то свѣтлина имъ пада отъ слънце-то.

И така освѣнъ слънце-то, земь-тѣ, планеты-ты и мѣсячинѣ-тѣ има и опашаты звѣзды, кои-то нарѣдко ни ся виждатъ, защо-то изъ пѣтя си бѣгатъ много на далечъ та само кога приближать до земь-тѣ нѣ можемъ да ги видимъ. Нѣ свѣтъ-тъ до тука не ся свръша: Като слънце-то има хыляды другы звѣзды, кои то гядамы да трептять по небе-то; а пакъ колко милліоны звѣзды има, кои-то ся видять само съ голѣмы телескопы! и колко ли милліоны има, кои-то и съ най-голѣмы телескопы не могѣтъ да ся различять а само ся бѣлѣжтъ като нѣкои облачета!

Казахмы, че около слънце-то ся врьти не само земя-та, на коь-то живѣемъ, а и много другы земи, и по-голѣми и по-малкы. Учени-ти за много врѣмя гя разгядвахѣ съ телескопы, прѣсмѣтахѣ и най-сѣтнѣ намѣрихѣ коя колко е голѣма и колко сѣ надалечъ една отъ другѣ и колко брьзо врьвятъ изъ пѣтя си; при това найдохѣ, че освѣнъ земь-тѣ и другы нѣкои планеты имѣтъ си мѣсячины и то не по еднѣ. За да различаватъ планеты-ты звѣздобройци-ти имъ сѣ турили и имена. До сега ся знаѣтъ около стотинѣ планеты, а можѣ-ще да има и повече, защо-то тако рѣчи всякѣ годинѣ открыватъ по нѣкоѣ новѣ. Нѣ тыя новы планеты все сѣ малкы, а всички голѣмы сѣ вече открыты и прѣсмѣтнѣты.

Най-близу до слънце-то ся врьти планета-та,
Земя и Небо.

